

**MAURER DÓRA (1937)**

*Quod Libet No. 15. (Park), 1990*

Akril, farost, 100x70 cm  
Jelezve hátoldalon:  
Maurer 1990 Quodlibet Series No 15 "Park"

---

Kezdő ár: 5 000 000 Ft / 15 625 EUR  
Becsérték: 7 000 000 – 10 000 000 Ft  
Estimated value: 21 875 – 31 250 EUR

---

OEUVRE-JEGYZÉK: MDL-254.

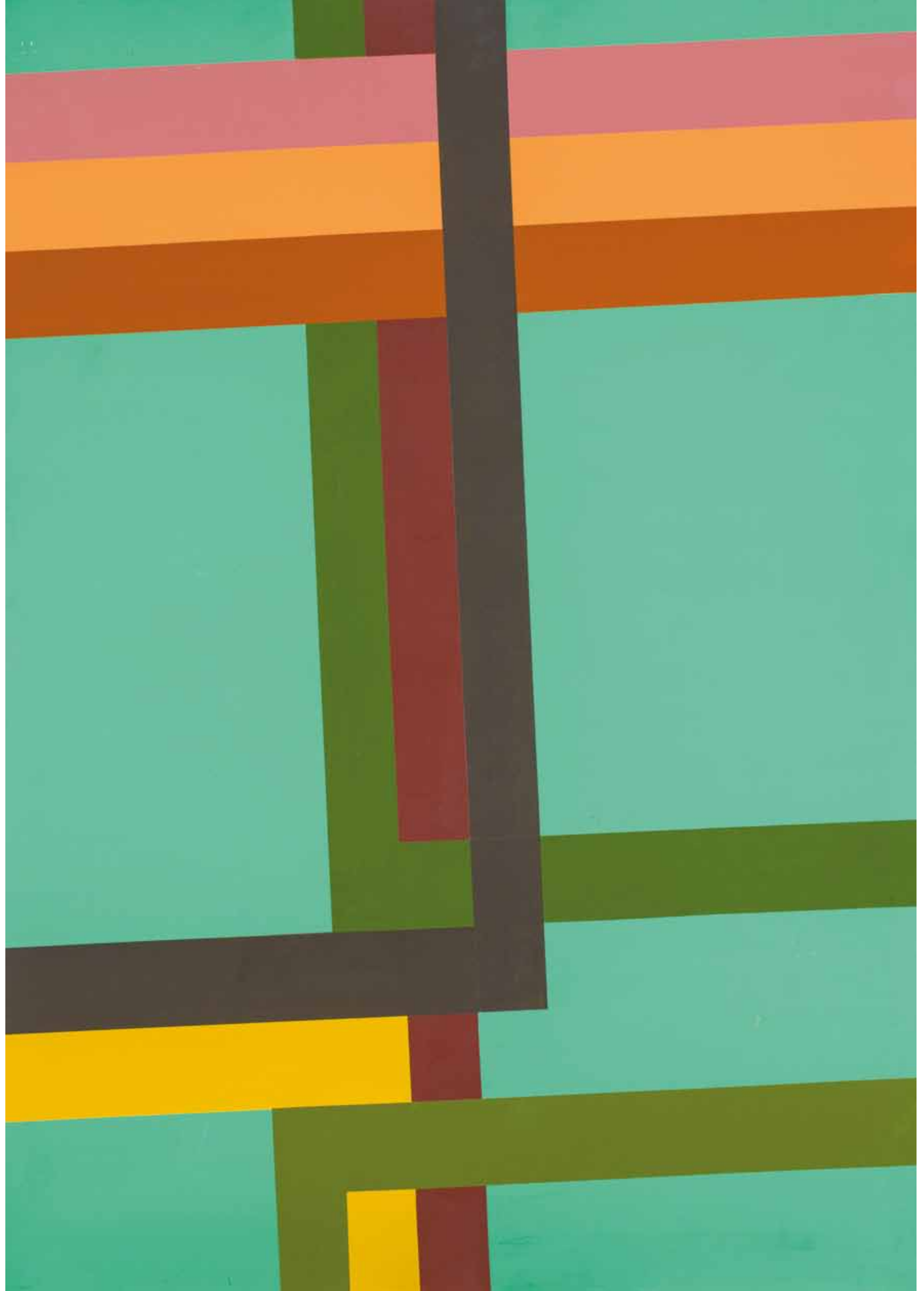
■ In.: Maurer Dóra. Szerk.: Maurer Dóra, Ludwig Múzeum - Kortárs Művészeti Múzeum, Budapest, 2008.

KIÁLLÍTVA:

■ Dora Maurer. Galleri Herzfeld, Stockholm, 1991. január  
■ Szűkített életmű.  
Ludwig Múzeum - Kortárs Művészeti Múzeum,  
Budapest, 2008. december 5. – 2009. február 22.

REPRODUKÁLVA:

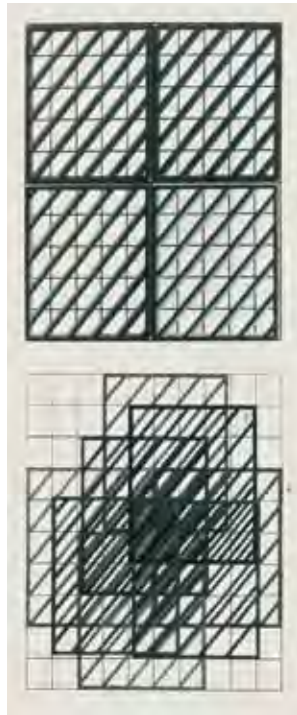
■ Maurer Dóra. Szerk.: Maurer Dóra, Ludwig Múzeum – Kortárs Művészeti Múzeum,  
Budapest, 2008. 164. oldal







1. Maurer Dóra: Mennyiség tábla, 5. 500 érték, mágikus négyzet, 1972



2. Maurer Dóra: Displacements 1, 70., 1972-1974



3. Maurer Dóra: Tér kvázi kép, toronyszoba, Buchberg-kastély (Alsó-Ausztria), 1982

Maurer Dóra kvázi-képei az 1970-es évek elején készültek, experimentális jellegű művek közé tartozó *Mennyiség táblák* sorozatból származtathatóak. Az ötletet egy tulajdonképpen matematikai egzotikum, a bűvös négyzet szolgáltatta, melynek minden egyes eleme, megszámlálható, de különböző mennyiségű egységgel rendelkezik. A halmazok tartalma azonban minden nézetből – sorban és átlóban egyaránt – azonos összeget ad ki, épp úgy, ahogy a newtoni törvényekben a fizikai reakciók, melyek eredője végeredményben mindig ugyanazt a mennyiséget jelölik. A rendszer egésze állandó marad, még ha az azt létrehozó változó elemek mennyiségben, minőségben el is térnek vagy elmozdulnak egymástól. A *Mennyiség táblák* egyszerű vizuális értékekkel felruházott tablóból az évtized derekára szisztematikus rendszerábrák, ahogy a művész nevezi *Displacements-ábrák* jöttek létre.

A rendszerábrán „a kiindulás és a működési szabály mindig azonos. Az eltolódások helyszíne egy 5:4 arányú, 10 x 10 egységet magába foglaló rácsháló, amelyet egy vagy több rétegben 25 – 25 egységnyi mezők fednek le. Ezek a mezők (lehetnek színesek, plasztikusak, transzparenszek, stb.) függőleges-víz-

szintes illetve átlós irányban, egymás után (balról jobbra haladva) egy mennyiségnyit lépegetnek.”<sup>1</sup> A mezők többrétegűek. A felsőket meleg színek, mint a vörös, piros, narancs és sárga, az alsókat hidegek, zöld, ultramarin, türkiz és lila alkotják. A színek nem az egész felületet töltik ki, csupán a réteget határoló és az átlós irányokat jelző vonalakon használja azokat a művész. „Az elmozdulások során az egymást átfedő rétegek sűrűsödnek-ritkulnak, a színek váratlan mélységi hatásokat idéznek elő, a mezők együttesének változó külső és belső formái a részletek megfigyelését készítik elő. A rendszerábrákból egy-egy részletet kiemelek, „nagyító” alá veszek anélkül, hogy a kiválasztott motívumokat ikonikus szintre akarnám emelni. A felnagyított részleteket kvázi-képeknek nevezem, ezzel is utalva nyitott struktúrájukra.”<sup>2</sup>

A kvázi-kép műfaja csak a nyolcvanas években vált Maurer művészetének központi elemévé. A rendszerábrák térbe történő projektálásával, kiterjesztésével kísérletezve hozta létre első „táblaképeit”. A kvázi-kép azóta is képzőművészeti tevékenységének egyik központi eleme lett – a Buchberg am kampi projekt tanulásai, a térfestmény látványából eredő tapasztalatokból és következtetésekből származó témákon túl a

kép alapját képező felület módosulása, az eredeti sík alapfelülettől eltérő térformákra történő adaptálása újszerű elemek megjelenését eredményezték művészetében. A felület töredezettségeit, a domború, vagy hajlított alapsík nyújtotta lehetőségeket több sorozatában is kihasználta. A *Displacement-ábrák* rendszerének „fellazítását” nemcsak térformákra, hanem textíliákra, egyéb hullámfelületekre történő projekcióval is megkísérelte. Az így kivetített, torzított rendszerábrák képeit pedig sík táblákon rögzítette. Elkészültek a *Displacement-ábrák* torzult, egy nézetre komponált perspektivikus képei, sőt maguk az anamorfikus kvázi-képek perspektivikus, „döntött síkú” adaptációi is. Szintén a térfestményből levont tanulságokra vezethetők vissza Maurer *Relatív Quasi-képei* (1989-90), vagy a *Hommage à Monet térinstalláció* (1990). A buchbergi szoba térfestményének napszakonként változó fényviszonyai az eredeti színek módosulását eredményezték. A *Relatív Quasi-képek* éppen az eredeti, standard nyolc szín módosulásait mutatják be az eltérő természetes fényhatások viszonylataiban. Ennek a kísérletnek egy jellemző darabja a *Quod Libet No. 15. (Park)* című alkotás is.

## KASZÁS GÁBOR

### JEGYZET:

1 Maurer Dóra: *Displacements*. In: Szórolap a Bercsényi Klubban rendezett kiállításához, Budapest, 1976., valamint: Dieter Ronte – Beke László: *Maurer Dóra. Munkák 1970 – 1993*. Present Time Foundation, Budapest, 1993. 120. oldal

2 U. o. 120. oldal